କଲୋନେଲ ସାର ହରିନ୍ଦର ସିଂ ବ୍ରାର୍ ବଂସ ବାହାଦୁର

ବିହାରୀ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ମାର୍ଚ୍ଚ 18,1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପଞ୍ଜାବ ଭୂମି ପଟ୍ଟା ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1953 :ଧାରା 18- ଭଡାରେ ଜମି-ଜମି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆବେଦନ- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ଜମି କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଅପିଲୀୟ ଏବଂ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯିବା ପରେ, ଜମିର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦାବି କରିବା ଆଳ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ପୁନଃସକ୍ରିୟ କରିବାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ - ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପଞ୍ଜାବ ଭୂମି ପଟ୍ଟା ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1953 ର ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ 246 କାନାଲ, 18 ମାର୍ଲାସ ପରିମାପକ ଜମି କ୍ରୟ କରିବାକୁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର 224 କନାଲ, 18 ମାର୍ଲାସ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ 4.3.1963 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଜମି ମାଲିକ ଜମି କିଣିବାର ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ତଥା ଜମି ପାଇଁ ଦେୟ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରି କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କଲେକ୍ଟର , ତାଙ୍କ 5.7.1963 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜମି କିଣିବାର ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜମିର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ମାମଲାଟିକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନକୁ ଆୟୁକ୍ତ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ 9.12.1965 ତାରିଖରେ ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର , ତାଙ୍କ 20.9.1968 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କେବଳ 48 କାନାଲ, 4 ମାର୍ଲା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମକଦ୍ଦମା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ଉଭୟ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ - ଗୋଟିଏ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ଜମି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା-

ତାହା ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବିରୋଧରେ ଜମି ମାଲିକ, ଜମି କିଣିବାର ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ମାଲିକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ 20.9.1968ମସିହାରେ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିର କ୍ରୟମୂଲ୍ୟର ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଳରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିର କ୍ରୟ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନଃସକ୍ରିୟ କରିବା ଅଧିକାର ଜମି ମାଲିକଙ୍କର ନାହିଁ, ଏହି ରାୟ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବା ନାହିଁ । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ 224 କାନାଲ 18 ମାର୍ଲା ଜମି କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ପଞ୍ଜାବ ଭୂମି ପଟ୍ଟା ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1953ର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 4.3.1963 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଶେଷରେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ, 9.12.1965 ତାରିଖରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । [110- C- D; 109- H]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 11296/1992 ।

L.P.A. ସଂଖ୍ୟା 304/1979ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 16-9-82 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରାଜିନ୍ଦର ସଚ୍ଚର, ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା, ଧ୍ରୁବ ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ଅମନ ଭଚେର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ଏନ୍. ଡି. ଗର୍ଗ, କୁମାରୀ ନିଶା ବାଗ୍ଚି, କୁମାରୀ ଡାନିଆ ପ୍ରଧାନ, କୁମାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅରବିନ୍ଦ ଏବଂ କୁମାରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭେଙ୍କଟଚଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ବିହାରୀ ଲାଲ, ଏହି ଆବେଦନର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ହରିନ୍ଦର ସିଂ ଅଧୀନରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ, ଯିଏକି ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ବଲ୍ଲଭଗଡରେ 246 କାନାଲ 18 ମାର୍ଲାର ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମି ମାଲିକ ଥିଲେ । ପଞ୍ଜାବ ଭୂମି ପଟ୍ଟା ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1953 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସହିତ, ଉକ୍ତ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମି ମାଲିକ ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଜମି କିଣିବାର ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଭଡ଼ାଟିଆ 1961 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 3 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯିଏ 1963 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 4 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ 224 କନାଲ 18 ମାର୍ଲା ଜମି କିଣିବାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଏହାର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା 13, 789.18 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏହାକୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାରିଟି ସମାନ ଛଅ ମାସିକ କିସ୍ତିରେ କିମ୍ବା ଏକକାଳୀନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଭଡ଼ାଟିଆ 3, 447.30 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଥମ କିସ୍ତି ଗଠନ କରିଥିଲା । ତେବେ, ଜମି ମାଲିକ ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି, ଉଭୟ ସେହି ଜମି କିଣିବାର ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ଏବଂ ସେହି ଜମି ପାଇଁ ଦେୟ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । କଲେକ୍ଟର, 5 ଅଗଷ୍ଟ, 1963 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଜମି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ମାମଲାଟିକୁ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଜମି ମାଲିକ, ଆୟୁକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କରି କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ସେହି ଅପିଲୀୟ ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ । ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ ଡିସେମ୍ବର 9,1965 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସେହି ଜମିର କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଅପିଲୀୟ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବା ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର , ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20,1968 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ 48 କାନାଲ 14 ମାର୍ଲାସ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ହାରରେ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା, ଯାହା 176 କାନାଲ 4 ମାର୍ଲାସ ଜମି ଛାଡିଥିଲା, କାରଣ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'L.A. ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ସମୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହେତୁ ସେହି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ଜମି ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ଜମିର କ୍ରୟ

ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ 48 କାନାଲ 14 ମାର୍ଲାସରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ, ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଜମି କ୍ରୟର ହାର ସମଗ୍ର ଜମିକୁ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଥିଲା । ଭଡ଼ାଟିଆ, ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ନିକଟରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 3,1969 ରେ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ 28, 179.26 ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆୟୁକ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, 19 ଅଗଷ୍ଟ 1969 ରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସହକାରୀ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20,1968 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ହାର ଫେରସ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ହାର କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ସମଗ୍ର 224 ଏକର ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଭଡାଟିଆ ଏବଂ ଜମି-ମାଲିକ ଉଭୟ ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଭଡ଼ାଟିଆ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟ ହାରରେ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକ ସମଗ୍ର ଜମି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଆୟୁକ୍ତ ମେ 22,1973 ରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଉଭୟ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3260/1973 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଜମି କିଣିବାର ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି 1979 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 12 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସେହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମି ମାଲିକ ଯେତେବେଳେ ଆର୍ଥିକ ଆୟୁକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଡିସେମ୍ବର 9,1965 ତାରିଖର ଆଦେଶ ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭଡ଼ାଟିଆ ଜମି କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ବଜାୟ ରଖି, 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1968ରେ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଆଦେଶ ଆଧାରରେ, ଯାହା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମଗ୍ର ଜମିକୁ ପୁନର୍ବାର କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ପୁନଃ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା, ସେହି ମାମଲାଟିକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉନମୁକ୍ତ ନଥିଲା । L.P.A ସଂଖ୍ୟା 394/1979 ରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 16,1982 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ, ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରି ଦେଇଥିଲେ । ଜମି ମାଲିକ ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର S.L.P. ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଚ୍ଚ 4, 1963 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ, ଭଡାଟିଆଙ୍କ 224 କାନାଲ୍ 18 ମାର୍ଲା ଜମି କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ, ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଶେଷରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଆର୍ଥିକ କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଡିସେମ୍ବର 9, 1965 ରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20,1968 ମସିହାରେ ସହାୟକ କଲେକ୍ଟର ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିର କ୍ରୟମୂଲ୍ୟ ର ପୁନଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଆଳରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମିର କ୍ରୟ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପୁନଃସକ୍ରିୟ କରିବା ଅଧିକାର ଜମି ମାଲିକଙ୍କର ନାହିଁ, ଏହି ରାୟ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଆଦେଶ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ତାହା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ । ତଥାପି, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।